

Kázání Bystřička, Růžďka 25. 12. 2022 **Toto vám bude znamením...** (vstup 481)

Introit: **Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva.**

Hle, temnota přikrývá zemi, soumrak národy, ale nad tebou vzejde Hospodin a ukáže se nad tebou jeho sláva. (Iz 60,1-2)

Píseň 464 (281)

Modlitba

Čtení: Lukáš 2, 1-20

Píseň 478 (297)

Text kázání: **„Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“ (Lukáš 2, 12)**

Milí přátelé, bratři a sestry,

my lidé mnohokrát ve svém životě hledáme nějaké znamení, abychom se zorientovali. Znamení, kterého se můžeme chytit, opřít, odrazit se od něho. Znamení, které by nás přivedlo k lepšímu životu. Znamení, které by nám dalo naději do budoucna. Často ale hledáme po svém, podle svých marných představ. Někteří lidé hledají různá znamení, jak se v životě rozhodnout, aby byli šťastni, další hledají znamení, jaká čísla si třeba vsadit ve sportce, aby vyhráli, jiní hledají znamení zvěrokruhu v horoskopech, a další hledají znamení ve hvězdách, možná podobně jako mudrci od východu.

Bůh nám lidem, ale dává zcela jiné, za to ale velmi jasné, znamení. A každý rok na Vánoce nám jej znovu připomíná. Ono to není znamení pouze pro pastýře. Ale pro všechen lid. Vždyť tak to řekl pastýřům anděl Boží: **„Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechen lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.“** Pastýře anděl tehdy podnítl k hledání tím, že jim dal jasnou indicii. **„Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“** Toto vám bude znamením.

Tohle znamení je celému světu připomínáno každým rokem. V kostelích, na náměstích, na návších. Všude se staví Betlémy, konají se u nich vánoční setkání, besídky, zpívají se koledy a vánoční písně, které tuto událost stále rok, co rok připomínají. Vánoční svátky jsou, milí přátelé, obdobím, kdy už jen ta atmosféra Vánoc sama o sobě říká, že něco je jinak. Že lidé mají k sobě blíž, že chtějí mít k sobě blíž. **A mnohá lidská srdce se skutečně otevírají. K náklonosti, k lásce jeden k druhému. Je to zvláštní čas, kdy my lidé najednou máme ve svém srdci tu touhu být lepší.** Lépe se chovat k druhým. Není tohle zázrak Boží? Není zázrakem Božím i to, že chceme svátky trávit s těmi nejbližšími? Dokázat jim, že tu jsme pro ně? Že je máme rádi? Na druhou stranu je potřeba jistě připomenout, že pro ty, kteří nemají nikoho, kteří jsou sami, anebo jsou třeba v nemocnici, jsou Vánoce velmi těžkým obdobím. I v jejich srdcích se, ale navzdory jejich smutku, vlastně děje zázrak. Protože se v nich probouzí touha nebýt sám. Touha milovat a být milován.

Ať už tedy máš Vánoce naplněné svými blízkými, nebo naopak samotou, smutkem, nebo třeba povinnostmi, starostmi, obavami, nemocemi, bolestmi, nejdůležitější přeci jen je, abys o Vánocích neminul to podstatné. Abys prožil skutečné Vánoce ve svém srdci. Abys prožil vnitřní proměnu a vnitřní radost hluboko ve svém nitru. **Aby Kristus se narodil ve tvém srdci.** A abys sám za sebe šel a došel do toho pomyslného ale skutečného Betléma a setkal se s Pánem Ježíšem.

Mnoho je těch, kteří ten pravý Betlém mívají. Vánoční svátky berou jen jako tradici, jako folklor. Někdy se tomu není co divit, protože svět z Vánoc učinil komerční záležitost. Položme ovšem sami sobě otázku, jak to máme my? Neupadneme po svátcích do stejného módu jako před Vánoci? Nezavřou se zase naše srdce? A co vlastně o Vánocích prožíváme? Radujeme se z narození Spasitele? Máme radost z této významné události, z této naděje pro celý svět? Anebo nevíme, jak to pořádně uchopit a aplikovat do svého života?

Každý rok, milí přátelé, se k nám znovu Bůh sklání, aby nám lidem připomněl, kdo je Spasitel tohoto světa. Každý rok nás chce povzbudit k tomu, abychom našli a našli Spasitele svého života. Každý rok nám Bůh chce říct, nehleďte jinde, nehleďte jiné znamení! Neopírejte se o jiné plané naděje, o jistoty, které jistotami nejsou. Nehleďte jiného Zachránce pro svůj život. Neboť Spasitel vám již byl dán. A o tom, jakým způsobem přijde do tohoto světa prorokoval cca 700 let před jeho narozením prorok Izajáš 9,5: **Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“** Narození dítěte, to je sama o sobě veliká radost. Počátek nového života. Nový smysl života. Nová naděje. Což teprve ale narození Toho, který přichází jako Zachránce. Toho, který přináší radost a naději pro každý lidský život.

Bůh dal před mnoha tisíci lety po potopě světa Noemu znamení duhy. To značilo, že Bůh se zavázal, že už nikdy nedopustí, aby byl zatopen celý svět. A svůj slib dodržel. Před dvěma tisíci lety Bůh dal ale nové znamení pro celý svět. **„Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“** Narodil se vám Spasitel. Bůh přišel mezi vás. I dnes zní vánoční zvěst. Bůh je mezi vámi. Bůh je s tebou i se mnou. Anděl pastýřům říkal, že jim **zvěstuje velikou radost, která bude pro všechny lid.** Kdo se ale může radovat? Ten, který k tomu má důvod. Ten, který tu radost prožije. Ačkoliv máme na mnoha místech v Písmu, že se máme radovat ve svém Bohu, radovat se s radujícími, radovat se z naděje, nefunguje to tak nějak na povel. Jako v té jedné pohádce, kdy král nařídil: **Tři dny se radujte!** Když anděl pastýřům říkal radostnou zprávu, když pastýři vzápětí viděli ten zástup andělů, který chválil Boha: **„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“**, nezmiňuje se tam evangelista Lukáš, že by se z toho pastýři nějak začali radovat. Byli ovšem probuzeni k touze jít a najít toho Spasitele. **Jakmile andělé od nich odešli do nebe, řekli si pastýři: „Pojďme až do Betléma a podívejme se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil.“** Dnes je, milí přátelé, spousta lidí, kteří věří na anděly, nebo i jiné bytosti, a dokonce se k nim modlí, avšak jak vidíme u příkladu pastýřů, tu pravou radost lze prožít teprve tehdy, když člověk pozná Spasitele Ježíše Krista! Když v Něj složí své doufání a své naděje, když pozná svou záchranu a Toho, který jediný dává naději do budoucna, který jediný dává to pravé světlo do života, který jako jediný dává věčný život. Pastýři po setkání s anděly **spěchali do Betléma**, řídili se tím znamením, tou indicií, kterou dostali, a proto našli Spasitele. A když tam pobýli a Boží rodině **vyprávěli, co zažili**, tak ještě vlastně posloužili k ujištění víry Marie a Josefa. Můžeme tak i my být jedni druhým povzbuzením víry, když přicházíme do rodiny Boží ve společenství církve.

Kéž to ale není jen o Vánocích, ale i při jiných příležitostech, o nedělích i všedních dnech. Doma, ve škole, v práci, kdekoliv. A kéž i ta naše radost není vynucená, nebo strojená, ale opravdová. Podobně jako u pastýřů: **Pastýři se pak navrátili, oslavující a chválíce Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.** Proč se radovali? Protože nejen slyšeli, ale i viděli. Sami se přesvědčili. **Pojď a přesvědč se sám...**, se zpívá v jedné písni. Milí přátelé, bratři a sestry, Vánoce jsou každoročním znamením, že Bůh na tebe a na mne nezapomněl, že je tu pro nás, že můžeme za Ním kdykoliv a s čímkoliv přijít. On nás přijme, nevyžene. On má moc proměňovat naše životy, a to nejen o Vánocích. Amen.

Modlitba píseň 479 (294) Večeře Páně (483, 489, 490)

Slovo posláni: Židům 1, 1-2

Požehnání: Milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého budiž a zůstávej se všemi námi. Amen. píseň 482 (299)